

„Dainavos žodžio“ priedas, remiamas Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondo

Gimtų kraštų mylėjom, jį aprašinėjom (II)

„Be etninių šaknų nesugebėsime nei patys būti savo šalies piliečiai, nei to mokyti jaunąją kartą, kuri kurs mūsų ateitį. Juk gimtinė kuria žmogų, o žmogus – gimtinę.“ (Daugų V. Mirono gimnazijos direktorius A. Jakimavičius)

2003 metų penkton kraštotyrynkų parodon Butrimonių, Miroslavo jir Vaisodžių mokyklų metraščiai prabagotėjo naujom žiniom. Tai ne langvas darbas. Raikėjo česo, kantrybės jir būc

kraštotyrynkų visuosa mokyklos ranginiuos.

Metraščuos aprašyta mokinių užklasinis darbas. Vaisodžių pagr. mokyklos metrašcin aprašyta labai graži popietė „Tu, lineli, mėlynasis“. Cia mokiniai suspažįsta su sunkiu linelio nuveitu keliu, išmoksta mįslių, patarlių, giesmelių ape linų. Tautosakon liko nesenstancis protėvių razumas, meilė linu, rėdziusiam dzūko kūnų.

Su rūpesciu buvo paminėta Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dziena. Vaikam jir bendruomeni paciko popietė „Kaziuko mugė“. Jos česu vaikai mėgino kalbėc dzūkiškai.

Daugų vid. mokyklos mokytojai, žinodami šitam krašti jir Lietuvon garbyngus žmones, pusantrų metų nesiskyrė nuog mįslės (minties) parašyc Daugų krašto knygu. Daugų vid. mokyklos istorijos mokytoja metodinykė Rima Baliukonienė po-

JIŠ BOBULĖS MARGOS SKRYNELĖS

PATARLĖS JIR PRIEŽODZIAI

Jeį Dziewas an žamės gyvent, žmones jam langus jišmušt.

Pinigai žmogų pakara jir palaidzia.

Neklausyk ty, katriej ape kitus kalba negerai.

Smercis kap vagis – ataina neprašyta.

Auksas brangus, ale negardus.

BOBULĖ ŽINOJ

Bobulė žinoj, koki orai bus pagal mėnulį, dūmus ir debes:

Jeį trijų dzienu mėnulio pjautuvas virazniai (aiškiai) šviecia, raikia laukc pagados, jeį mėnulio ragas akruglėja (apvalėja) ir žamėn krinta mažai šviesos – lietus užpils laukus.

Jeį nesciprus iš kelių pusių pucia vėjas, dzidelių oro permainų nebus.

Jeį vėjas pasisukis in kairį (prieš dziegoraus rodzyklį) ir vis sciprėja – orai mainysis.

Jeį vėjas sciprėja vakari, bus prasci orai.

Jeį naksis cyki, o ryti randas vėjas ir vidudzieni sciprėja, vakari slobsta (silpnėja) ir visai apsispakajina (nurimsta) – kitų dzienu bus geras oras.

Jeį pasrodo plūksniniai debesiai, bus orų permainos, ale pagados nebus.

Jeį maži kamuoliniai debesiai pasrodo saulai patekėjus, o ape 15-ų adzynų prapuola, tai vienu ar dzvi dzienas bus geri orai.

Jeį dūmai iš kamino stulpu kelias aukšcy, bus pagada.

Jeį dūmai klojas prieg žamės – bus dargana su vėjais jir lietais.

PASJUOKIM

Jievukė:

– Zigmulia, aš už atvj neisiu. Pajimk savo žiedų jir išaik.

– O kur žiedo skrynukė?

#

Suscinka du arkliai:

– Y–ha–ha! – sveikinas pyrmas.

– Müü! – atšauna kitas.

– Kap tu cia sveikiniēs?

– Mokinuos angliška kalbēc.

#

Petras skūndzias Juliu:

– Mano šuva pabėgo jiš namų.

– Tai gal’ji mušei?

– Ne, nemušau. Jam daviau kamandų „slūžyc“ (tarnauti). Tai jis jir pabėgo.

rina, kad parašyc Daugų krašto istorinį knygu buvo direktoraus sumislyta.

Knygų rašydama autorė R. Baliukonienė rėmės daugybi istorijos šalcinių, žmonių pomecim (atmintim). Naujos knygos skyralis „Daugai senovėje jir Didžiųjų kunigaikščių valdymo metais“ nuveda skaicytojų gilion Daugų krašto praaicin. Turim galimybį Dauguosa suscick su Vytautu Dzidziuoju. Paskucinės jo gromatos rašytos Dauguosa. 1430 metais jis rašė Prūsijos ordino magistru Pauliu fon Rusdorfu jir Dzidziajam maršalu Henriku Holfu kvieci-mus atvažuoc in jo karūnavimų Vylniun. Daug raikėj razumo jir kantrybės, išmanymo knygos autorei, jos padėjėjam – pedagogų kolektyvu, parašyc istorinį reprezentacinį knygu.

